

§ 28.

Ved Beregningen af den Indtægt, hvorefter Udgiften skal ansættes, gaaes frem paa følgende Maade.

En Fortegnelse forfattes over alle de Personer i Communen, hvad enten de boe der eller kun have Eiendom eller Bedrift der, hvis Vilkaar bør gjøres til Gjenstand for Undersøgelse ved Afgiftspaaligningen.

Ved hver især anføres den Indtægt, som man antager han har, det være af Eiendomme, Capitaler, Landbrug, Handelsforetagender, Fabrikdrift, Haandværksdrift, af Embede eller Tjenstydelse af den ene eller anden Art. Der næst opgjøres Nettoindtægten ved at fradrage Renten af Gjæld, Bedriftsomkostninger, hvorunder Forpagnings- og Leieafgifter, Contoirhold o. s. v.

Indtægten opføres under 3de Hovedklasser:

1) den, som hidrører fra Formue og Løn, der giver Adkomst til Pension; 2) fra Bestilling uden saadan Adkomst, samt hvad en Bedrift giver meer end almindelig Rente af den i samme benyttede Capital; 3) fra Personers Eiendom eller Bedrift, som ikke behøve Communen.

Den nærmere Inddeling kan fastsættes i Vedtægten.

Første Art Indtægter anføres med deres fulde Beløb, anden med de $\frac{4}{5}$ deraf og tredje Art med $\frac{1}{5}$.

Der fastsættes, hvormegit en Fattigs Underhold koster Communen; kun de Indtægter, der overstyre dette Beløb, ansættes til Afgift. Dog undtages ingen Indtægt, som tilflyder Nogen, der desuden nyder fuldt Underhold.

Det saaledes udfundne afgiftsfrie Beløb afdrages i hver af de høiere Indtægtsbeløb, for end de benyttes som Gjenstand for Paalæg.

Naar disse Nedsættelser have fundet Sted, lægges alle Beløbene sammen. Den herved udfundne Sum angiver hele Communens Bestatningsindtægt. Naar man med den dividerer det Beløb, som skal tilveiebringes ved Bigning paa Indtægt, taget 100 Gange, saa faaer man, hvormegit hver 100 Rbds. Indtægt skal udbræde, hvorefter man da igjen bestemmer Ydelsen for hver Enkelt af de Ydende.

Amtsraadet kan paa Andragende herom fra Forstanderskabet for en mindre Landcommune fritage den for denne Bigningsmaade. Indkomme senere Klager over Bigningen, da skal den her i Loven foreskrevne Fremgangsmaade sættes i Gang.

§ 29.

Afgiftslisterne skulle være fremlagte 6 Uger forud for den første Opkrævning, i det Aar, for hvilket de skulle gjælde. De skulle ligge fremme til Efterhyn i 14 Dage, 6 Timer daglig, hvoraf mindst 2 Søndage og flere Gange Af-tentimer, efterat Fremlægningen er bekendtgjort. Indsigelser skulle forebringes senest 3 Dage, efterat Udlægningsstiden er udløben. Umiddelbart herefter har Communalbestyrelsen at holde Møde. Saavel Klagerne som Bigningsmændene skulle være tilstede, naar Klagepunkterne forhandles. Den Klager, som ikke møder, skjøndt indvarslet, ansees for at have opgivet sin Klage.

De Klagere, som fordrer Nedsættelse, maade tilveiebringe Beviis for, at deres Indtægt er urigtigt anført. Sævnførjel med andre Ydere bør ikke modtages som Nedsættelsesgrund.

Senest 4 Dage efter denne Behandling af de reiste Klagemaal skal Beslutning være taget over Tvivlsmaalene. De endelige Lister udfærdiges da umiddelbart derefter og offentliggjøres. Afkrifter af Afgiftslisterne indsendes, for Kjøbstædernes Vedkommende til Amtmanden, for Landcommunerens til Amtsrådene og for disses Vedkommende til Ministeriet og til Amtsforvalterne. De nærmere Tidsbestemmelser ordnes ved Vedtægterne.

Findes Tvivlsmaal angaaende Afgiftsfordelingen, som ikke have ladet sig løse i den foreskrevne Tid, da skal Afgiften betales efter Opgjørelsen, og mulig Tilbagebetaling forbeholdes til næste Aar.

§ 30.

De endelige Afgiftslistes gjælde som ufravigelig Regel for det Aar, for hvilket de ere udfærdigede. Dørliges senere Urigtigheder, der afvige over 10 pCt. over den Afgift, der burde været erlagt, da gives Erstatningen det næste Aar. Efterkrav for lav Ansættelse tør ikke finde Sted.